ΣΠΟΥΔΗ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

e-spoudi

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 3-2-2024

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο των ακολούθων προτάσεων είναι σωστό ή όχι, γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη «Σωστό» ή «Λάθος» δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση:

α) Η Επαναστατική Προκήρυξη του 1905 ζητούσε την αναθεώρηση του κρητικού Συντάγματος.

β) Το Χάτι- Σερίφ επέτρεψε στους Έλληνες του Πόντου να φύγουν από τα κρησφύγετα τους και να επιστρέψουν στις παραθαλάσσιες περιοχές τους.

γ) Η Κρητική Χωροφυλακή αποτελούνταν αποκλειστικά από Ιταλούς καραμπινιέρους.

δ) Αμέσως μετά την έναρξη των Βαλκανικών πολέμων ο Σουλτάνος παραιτήθηκε από όλα του τα δικαιώματα πάνω στην Κρήτη.

ε) Οι Πόντιοι υπέστησαν δυσμενή οικονομικά μέτρα από τις νεοτουρκικές κυβερνήσεις.

στ) Ο μητροπολίτης Καραβαγγέλης πρότεινε στον Μπαλτατζή συνεργασία με τους μπολσεβίκους.

ζ) Σύμφωνα με τον Γ. Λαμψίδη οι συστηματικές διώξεις κατά των Ελλήνων του Πόντου έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά με τη γενοκτονία των Εβραίων.

η) Το πρώτο παγκόσμιο Παν-ποντιακό Συνέδριο οργανώθηκε τον Φεβρουάριο του 1918.

θ)Πρώτος Ύπατος Αρμοστής της Κρήτης ήταν ο Πρίγκιπας Κωνσταντίνος.

ι) Η τουρκική σημαία αφαιρέθηκε από το φρούριο της Σούδας στις 9 Δεκεμβρίου του 1912.

Μονάδες: 5

ΘΕΜΑ Α2

Να γράψετε στο τετράδιό σας τις ημερομηνίες των παρακάτω ιστορικών γεγονότων:

α) Παραίτηση του Πρίγκιπα Γεωργίου

β) Ανάληψη της Ύπατης Αρμοστείας από τον Αλέξανδρο Ζαΐμη

γ) Διοικητής της Κρήτης ο Σ. Δραγούμης

δ) Ευχαριστήριο Ψήφισμα της Κρητικής Βουλής

ε) Απόλυση του Βενιζέλου από το αξίωμα του υπουργού Δικαιοσύνης

στ) Συνέδριο Ποντίων στην Κωνσταντινούπολη

ζ) Επίσημη κήρυξη της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα

η) Αποβίβαση του Κεμάλ στη Σαμψούντα

ΣΠΟΥΔΗ

θ) Α΄ Πανελλήνιο Συνέδριο στο Ταϊγάνιο
ι) Ελληνοτουρκική Σύμβαση Ανταλλαγής Πληθυσμών

Μονάδες: 5

ΘΕΜΑ Α3

Να αποδώσετε με συντομία το περιεχόμενο των πιο κάτω ιστορικών όρων:
- «Προσωρινή Κυβέρνηση της Κρήτης» (1905)
- Ελληνικό Τυπογραφείο
- Κρητική Πολιτοφυλακή

Μονάδες:12

ΘΕΜΑ Β1

Να καταγράψετε τις παραγωγικές δυνατότητες του Πόντου κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα.

Μονάδες:8

ΘΕΜΑ Β2

α) Τι γνωρίζετε για το ξέσπασμα της επανάστασης στο Θέρισο και ποια στάση τήρησε η ελεύθερη Ελλάδα απέναντι σ' αυτή;

Μονάδες: 8

β) Κάτω από ποιες συνθήκες και πότε τερματίστηκε το κίνημα του Θερίσου;

Μονάδες: 6

ΘΕΜΑ Β3

Σε ποιους τομείς εκφράστηκε η διάσταση γηγενών και μικρασιατών προσφύγων ύστερα από τη μικρασιατική καταστροφή;

Μονάδες: 6

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ1

Αντλώντας στοιχεία από το περιεχόμενο των πηγών και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις, να αναφερθείτε στην εξέλιξη του Ποντιακού ζητήματος κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου των Παρισίων.

Μονάδες:25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Ο Βενιζέλος παρουσιάστηκε μπροστά στο Συμβούλιο των Δέκα στις 3 και στις 4 Φεβρουαρίου, για να εξηγήσει και να δικαιολογήσει τις ελληνικές θέσεις[…]. Στη Μικρά Ασία, για να λύσει το πρόβλημα των Ελλήνων του Πόντου, ο Βενιζέλος πρότεινε να συγχωνευτεί το βιλαέτι της Τραπεζούντας, όπου υπήρχε η μεγαλύτερη συγκέντρωση ελληνικού πληθυσμού, με το νέο αρμενικό κράτος. Η λύση αυτή θα αποδέσμευε την Ελλάδα από τις ευθύνες της απέναντι σε έναν πληθυσμό που, λόγω της μεγάλης απόστασης, δεν ήταν μόνο σε θέση να τον προστατεύσει και που ήταν πολύ αδύναμος για να προστατευθεί μόνος του από τους Τούρκους. Ο Βενιζέλος είχε τη σύνεση να αρνηθεί να υιοθετήσει το αίτημα των Ποντίων να γίνει ο Πόντος ανεξάρτητη ελληνική δημοκρατία.

[M.L.Smith, Το όραμα της Ιωνίας. Η Ελλάδα στη Μικρά Ασία, 1919-1922, εκδ.ΜΙΕΤ, Αθήνα 2004, σελ. 150-151]

ΣΠΟΥΔΗ

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Στις 4 Φεβρουαρίου αναπτύσσοντας ο Βενιζέλος στο Ανώτατο Συμβούλιο τις ελληνικές διεκδικήσεις, εξέφρασε την αντίθεσή του για τη δημιουργία Ποντιακής Δημοκρατίας. […] Όπως ήταν φυσικό όμως προκάλεσε και πάλι αντιδράσεις των Ποντίων, που στην Κωνσταντινούπολη εκδηλώθηκαν με την υποβολή υπομνημάτων προς τους αρμοστές των Δυνάμεων, στα οποία επαναλάμβαναν το αίτημα της ενώσεως με την Ελλάδα ή τουλάχιστον της δημιουργίας «Ελληνικής Δημοκρατίας του Πόντου». Εξάλλου, ένα νέο ποντιακό συμβούλιο στο Βατούμ ζήτησε από την ελληνική κυβέρνηση να στείλει στρατεύματα για να καταλάβει τον Πόντο (τέλη Φεβρουαρίου 1919).

[…] Από τον Απρίλιο του 1919 η εκπροσώπηση των ποντιακών διεκδικήσεων ανατίθεται στο μητροπολίτη Χρύσανθο, που πείθεται να υιοθετήσει τη συμβιβαστική άποψη του Βενιζέλου για ομοσπονδιακό Αρμενικό κράτος, όπου θα ίσχυε για τους Έλληνες καθεστώς αυτονομίας. Στις επαφές του με τους ιθύνοντες του Συνεδρίου ο μητροπολίτης συνάντησε ευνοϊκή αποδοχή των απόψεών του. […] Ο Βρετανός αρμόδιος Φόρμπς Άνταμ, που μελέτησε τις προτάσεις του Χρύσανθου, αποφάνθηκε ότι η δημιουργία αυτόνομου κράτους στον Πόντο θα εγκαινίαζε νέα σειρά ποντιακών αξιώσεων για ένωση με την Ελλάδα και επικίνδυνο προηγούμενο για ανάλογες διεκδικήσεις των υπολοίπων μειονοτήτων της Αρμενίας.

[Ι.Ε.Ε., τομ. Ι.Ε΄, σελ.113]

ΘΕΜΑ Δ1

Αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα που ακολουθούν και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις:

α) Να αναφέρετε τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες η Κρητική Συνέλευση εξέδωσε το *ενωτικό Ψήφισμα* της 24ης Σεπτεμβρίου 1908 και να προσδιορίσετε το περιεχόμενό του.

Μονάδες: 15

β) Να παρουσιάσετε και να αιτιολογήσετε την αντίδραση της ελληνικής κυβέρνησης στην έκδοση του Ψηφίσματος αυτού.

Μονάδες: 10

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Το Ψήφισμα της 24ης Σεπτεμβρίου 1908

« Η Κυβέρνησις της Κρήτης διερμηνεύουσα το αναλλοίωτον φρόνημα του Κρητικού Λαού, κηρύσσει την ανεξαρτησίαν της Κρήτης και την ένωσιν αυτής μετά της Ελλάδος, όπως μετ' αυτής αποτελέση αδιαίρετον και αδιάσπαστον Συνταγματικόν Βασίλειον. Παρακαλεί την Α.Μ. τον Βασιλέα ν' αναλάβη την διακυβέρνησιν της νήσου. Δηλοί ότι μέχρι τούτου θέλει συνεχίσει να κυβερνά την νήσον εν ονόματι της Α.Μ. του Βασιλέως των Ελλήνων, κατά τους νόμους του Ελληνικού Βασιλείου. Εντέλλεται εις τας Αρχάς την νήσου, όπως, συμφώνως τω Ψηφίσματι τούτω, εξακολουθήσωσι ν' ασκώσι τα καθήκοντα της υπηρεσίας των».

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Η αντίδραση των μεγάλων Δυνάμεων απέναντι στην επαναστατική πρωτοβουλία του κρητικού λαού δεν ήταν απόλυτα αρνητική. Οι τέσσερις κυβερνήσεις, μετά από ολιγοήμερες διαβουλεύσεις, έσπευσαν να τονίσουν ότι «δεν θα απείχον του να αποβλέψουν μετ' ευμενείας προς την συζήτησιν του ζητήματος τούτου μετά της Τουρκίας, εάν η τάξις διατηρηθή εν τη νήσω και εξασφαλισθή η

προστασία του μουσουλμανικού πληθυσμού». Ήδη η έκρηξη του εθνικού ενθουσιασμού που είχε και πάλι καταλάβει τους Κρήτες συμβάδιζε με την αυστηρή τήρηση της τάξεως, ενώ η κυβέρνηση των Αθηνών ήλπιζε να εντάξει την επίλυση του θέματος στο πλαίσιο μιας γενικότερης ελληνοτουρκικής προσεγγίσεως. Τόσο όμως οι τολμηρές ελληνικές προσδοκίες όσο και οι καλές ευρωπαϊκές προθέσεις δεν ήταν δυνατό να οδηγήσουν σε άμεσα θετικά αποτελέσματα, εξαιτίας της βίαιης εκδηλώσεως της τουρκικής αντιδράσεως. Οι Νεότουρκοι εθνικιστές, μετά την αναγκαστική υποχώρηση απέναντι στη Βουλγαρία (: ανακήρυξή της σε ανεξάρτητο βασίλειο) και στην Αυστροουγγαρία (: προσάρτηση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης), αναζητούσαν στη ματαίωση της ενωτικής λύσεως το έρεισμα μιας πρώτης διπλωματικής επιτυχίας. Οι ζωηρές λαϊκές αντιδράσεις των δρόμων , στην πρωτεύουσα και στις επαρχίες, συνδυάζονταν με τη σταθερή επίσημη επίκληση της ανάγκης για τη διατήρηση της υφιστάμενης ισορροπίας στο χώρο του Αιγαίου και της ανατολικής Μεσογείου». **[Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τ. ΙΔ΄, Αθήνα 1977: Εκδοτική Αθηνών, σελ. 214]**

ΣΠΟΥΔΗ